حمایت از فعالان صنفی، سازندگان و شهروندان با تعیین مشوق‌های جدید

رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر کرج از تصویب لایحه شهرداری در خصوص اعمال مشوق‌های درآمدی و وصول مطالبات خبر داد و گفت: این لایحه با رأی موافق اعضای شورا به تصویب رسید.

به گزارش پیام آشنا، عمار ایزدیار، به بررسی لایحه دو فوریتی شهرداری در دویست و سیزدهمین جلسه رسمی شورای اسلامی شهر کرج اشاره و اظهار کرد: بر اساس این مصوبه، شهرداری کرج به مدت دو ماه موظف است بسته مشوق‌های درآمدی را به شرح زیر اجرا کند.

وی به تعریف بسته تشویقی عوارض اصناف اشاره کرد و افزود: در این راستا تخفیف ۵۰ درصدی عوارض سال جاری و معوق اصناف، عوارض تابلو و بهای خدمات یمسادد در صورت پرداخت نقدی برای کلیه شهروندان و معافیت ۱۰۰ درصدی برای واحدهای صنفی آسیب‌دیده از جنگ ۱۲ روزه اعمال خواهد شد.

ایزدیار تصریح کرد: در عوارض نوسازی، بخشودگی ۵۰ درصدی جرائم معوق و یمسادد در صورت پرداخت نقدی و امکان پرداخت از محل ردیف کمک به اقشار آسیب‌پذیر برای املاک آسیب‌دیده در حمله رژیم صهیونیستی به تصویب رسیده است.

وی به عوارض خودرو اشاره کرد و یادآور شد: در این خصوص نیز پرداخت بدهی خودروهای آسیب‌دیده در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه از محل کمک‌های شهرداری امکان‌پذیر شد. رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر کرج بیان کرد: در بررسی عوارض پروانه ساختمانی و ارزش افزوده، تخفیف ۴۵ درصدی عوارض پروانه ساختمانی و ۲۵ درصدی عوارض ارزش افزوده؛ با پرداخت نقدی اعمال می‌شود. همچنین در تقسیط بخشی از عوارض و مشوق‌های ویژه برای پروژه‌های بالای دو هزار متر مربع تسهیل می‌شود.

ایزدیار خاطرنشان کرد: در جرائم ماده صد و عوارض بعد از کمیسیون تخفیف ۵۰ تا ۶۰ درصدی در پرداخت نقدی و امکان تقسیط بدون سود جرائم اعمال می‌شود.

عضو شورای اسلامی شهر کرج که تهاتر بدهی مؤدیان اشاره کرد و گفت: پیش‌پرداخت ۳۰ درصدی برای تسهیل تهاتر بدهی و ساختمان‌های بدون پروانه تعیین شد. همچنین فراهم شدن امکان ادامه فرآیند تعیین تکلیف ساختمان‌های بدون پروانه و دارای تخلفات ساختمانی مشمول بند (ت) تبصره ۶ قانون بودجه ۱۴۰۲ امکان‌پذیر شد.

رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر کرج افزود: شرایط تقسیط بدهی‌ها به ۱۶ ماه با پرداخت ۳۰ درصد نقد و مابقی با سود متعلقه اصلاح شد و تبصره‌ای مبنی بر استفاده هر پرونده از تنها یکی از مشوق‌ها به مصوبه افزوده شد.

ایزدیار خاطرنشان کرد: بعد از تایید کمیته انطباق و ابلاغ مصوبه به متاطق و سازمان‌ها همشهریان تا دو ماه می‌توانند از این تخفیف‌ها بهره‌مند شوند.

گزارش ویژه

چرا مسئولان نمی‌پذیرند که راه را اشتباه آمده‌ایم؟

صدای نشتی‌های ساختاری سال‌هاست در گوش کشور می‌پیچد

نسترن کیوان‌پور– عصر داغی بود، یکی از همان روزهای تیرماه که آفتاب مثل سوهان بر پوست شهر می‌کشد. در حیاط کافه‌ای در قلب کرج، زیر سایه‌ی درختان خشکیده نشسته بودیم؛ جمعی از مدیران سابق و فعلی، هرکدام با سال‌هایی در کارنامه‌ی تصمیم‌گیری و مدیریت. هوا آن‌قدر سنگین بود که حتی سایه‌ی درخت‌ها هم خنکمان نمی‌کرد. عرق از شقیقه‌ها می‌چکید. درست مثل واژه‌هایی که به سختی از دهان جمع بیرون می‌آمد.

بحث از بحران آب شروع شد و خیلی زود رسید به مسئولیت‌ها و ناکامی‌ها. یکی از حاضران که نه اهل شعار است و نه اهل خودنمایی رسانه‌ای، گفت: "کلّی ماتوی این کشور، فقط بلدمی گرفتیم به جایگیم اشتباه کردیم. همین. نه دنیال مقصر بگردیم، نه پنهون کنیم؛ فقط بگیم اشتباه کردیم..."

این جمله، شاید سادەترین جمله‌ی آن جلسه بود، اما صدای بلندتری داشت از هر گزارشی که در این سال‌ها نوشته شد.

نارضایتی از سیاست‌های تنبیهی: بحران به جای مشارکت، تنش می‌زاید

در اوج بحران بی‌سابقه آب، در حالی که صدای نشتی‌های ساختاری سال‌هاست در گوش کشور می‌پیچد، مسئولان همچنان همان راه‌حل‌های قدیمی را با زبانی تهدیدآمیز تکرار می‌کنند: صرفه‌جویی کنید، جریمه می‌شوید، فشار آب کمتر می‌شود، خاموش در راه است. اما هیچ‌جا از پذیرش مسئولیت نمی‌گویند: هیچ‌جا نمی‌گویند "راه را اشتباه آمده‌ایم."

در هفته‌های گذشته، همزمان با کاهش بی‌سابقه ذخایر سدها و فشار بی‌سابقه بر شبکه‌های توزیع آب و برق، مسئولان در تریبون‌های مختلف تنها راه حل را در فشار بیشتر به مردم دیده‌اند. از پیامک‌های هشدار برای پرمصرف‌ها تا اخطار رسمی برای محدودیت برق؛ اما مردم، نه فقط به‌خاطر گرما و بی‌آبی، بلکه به‌دلیل این بی‌اعتمادی مزمن رنجیده‌اند. آن‌هامی‌پرسند: اگه فقط ۱۸ درصد این آب را مصرف می‌کنیم، پس چرا فقط ما باید تاوان بدهیم؟

انکار: قدیمی‌ترین دشمن مدیریت بحران

پذیرش مسئولیت، یکی از گام‌های ابتدایی و حیاتی برای ایجاد همدلی و جلب مشارکت شهروندان در بحران‌های منابع طبیعی است. با این حال، در نظام مدیریتی ایران، به ندرت دیده‌ایم مسئولی، چه در دولت، چه در مجلس، چه در نهادهای محلی، اعتراف کند که مسیر گذشته اشتباه بوده است. نتیجه این انکار، سیاست‌هایی شده که نه تنها اثرگذار نبوده، بلکه مردم را خسته و بدبین کرده است.

طبق آمار رسمی وزارت نیرو، بیش از ۷۰ درصد از کل آب مصرفی کشور در بخش کشاورزی سنتی مصرف می‌شود؛ آن هم با راندمانی پایین‌تر از ۴۰ درصد. حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد نیز در حوزه صنعت مصرف می‌شود. مصرف خانگی کمتر از ۲۰ درصد است. اما عمده هشدارها، فشارها و اقدامات بازدارنده دقیقاً متوجه همین بخش مصرف‌کننده‌ی خانگی است.

این بی‌عدالتی، به احساس نادیده گرفته شدن مردم دامن زده است. مردمی که شاهدند زمین‌های کشاورزی آبمیر همچنان در مناطقی کشت می‌شوند که هیچ توجیه آبی ندارند؛ حتی در قلب شهر و پیش چشم مسئولان، کارخانه‌هایی همچنان سهمیه‌های نفت‌رعایت دریافت می‌کنند و در مقابل، شهروند عادی باید شب‌ها در گرما آب قطع‌شده را تحمل کند.

دنیا چگونه بحران را به فرصتی برای همدلی تبدیل کرد؟

در بسیاری از کشورها، تجربه‌های موفق نشان می‌دهد که حتی در سخت‌ترین بحران‌های آبی، مسئولانی که از شفافیت پذیرش خطا و دعوت به مشارکت استفاده کردند، توانستند اعتماد عمومی را بازسازی کنند.

آفریقای جنوبی: کیپ‌تاون و فاجعه‌ی "روز صفر"

در سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸، شهر کیپ‌تاون با شدیدترین خشکسالی نیم‌قرن گذشته مواجه شد و در آستانه مفهوم خطرناک «روز صفر» قرار گرفت: روزی که پیش‌بینی می‌شد آب لوله‌کشی شهر قطع شود. در پاسخ، مسئولان شهری به جای تحمیل فشار، استراتژی شفاف‌سازی را برگزیدند: اطلاع‌رسانی عمومی مستمر، تعیین سهمیه مصرف حدود ۵۰ لیتر در روز برای هر نفر، آموزش عمومی و حتی اعمال «ترمسازی اجتماعی» برای مصرف بالای غیرضروری. نتیجه این شد که مصرف آب شهری از حدود ۹۰۰ میلیون لیتر در روز در اوایل ۲۰۱۷ به حدود ۵۰۰ میلیون لیتر در مارس ۲۰۱۸ کاهش یافت؛ کاهشی بیش از ۴۵٪. و مهم‌ترین دستاورد اینکه «روز صفر» در نهایت وقوع نیافت.

استرالیا: بحران خشکسالی نیو ساوث‌ولز

بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۹، استرالیا به‌ویژه ایالت ویکتوریا و شهر ملبورن، گرفتار یکی از طولانی‌ترین و شدیدترین خشکسالی‌های تاریخ خود شد که به «خشکسالی هزاره» مشهور است. با کاهش جدی منابع آبی، دولت‌های محلی و ایالتی نه‌تنها محدودیت‌های سختگیرانه‌برای مصرف خانگی (مثل ممنوعیت آبیاری باغچه‌ها در روزهای خاص) اعمال کردند، بلکه همزمان روی آموزش و آگاهی‌بخشی عمومی سرمایه‌گذاری وسیعی انجام دادند. این کمپین‌ها شامل اطلاع‌رسانی شفاف، استفاده از رسانه‌ها برای ارتقاء «هویت آبی» شهروندان، و معرفی ابزارهایی مثل WaterSmart Home برای سنجش مصرف بود. نتیجه، کاهش ۵۰ درصدی مصرف آب در ملبورن بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۰ بود؛ بدون اجبار مستقیم بلکه با تکیه بر درک جمعی از بحران. در نتیجه، نه‌تنها شهر از بحران عبور کرد، بلکه فرهنگ مصرف آب برای همیشه دگرگون شد.

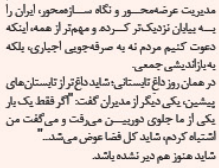

مشارکت، نه فقط مصرف کمتر: اعتماد بیشتر

امروز اگر ایران به مرز بحران اکواویژک و آبی رسیده، نیاز فوری آن نه یک تکنولوژی نجات‌بخش، نه فقط یک سد جدید، بلکه ترمیم اعتماد اجتماعی است. چیزی که فقط و فقط از مسیر صداقت و قرونتی می‌گذرد. اینکه بپذیریم: بله، بخشی از سیاست‌های آبی این سال‌ها اشتباه بوده. اینکه اعتراف کنیم مدیریت عرضه‌محور و نگاه سازمحور، ایران را به بیابان نزدیک‌تر کرده و مهم‌تر از همه، اینکه دعوت کنیم مردم نه به صرفه‌جویی اجباری، بلکه به بازاندیشی جمعی.

در همان روز دلغ تابستانی، شاید دلغ‌تر از تابستان‌های پیشین، یکی دیگر از مدیران گفت: "اگر فقط یک بار یکی از ما جلوی دوربین می‌رفت و می‌گفت من اشتباه کردم، شاید کل فضا عوض می‌شد..."

شاید هنوز هم دیر نشده باشد.

دیدگاه

ساختن یک بنا مثل جنگیدن در میدان نبرد است

ریچارد انگلند

مشکل آموزش معماری این است که امتحان محور و نظری است. دانشجویان فارغ‌التحصیل می‌شوند در حالی که هرگز با یک کارفرما ملاقات نکرده‌اند و هرگز در بستر {آپاساید} پروژه حضور نداشته‌اند. اما ساختن یک بنا بسیار پیچیده‌تر از کشیدن آن است. من همیشه می‌گویم، کشیدن {نقشه‌ی} یک ساختمان آسان است. اما ساختن یک بنا مثل جنگیدن در میدان نبرد است. (در گفت‌وگو با Vladimir Belogolovsky، منتشر شده در وب‌سایت AZURE، سال ۲۰۲۲)

منبع: گفتار

محیط زیست

جنگل‌های مانگرو خط مقدم مبارزه با تغییر اقلیم

جنگل‌های مانگرو، با توان خارق‌العاده خود در جذب کربن آبی، در خط مقدم مقابله با تغییرات اقلیمی قرار دارند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، همزمان با روز جهانی جنگل‌های مانگرو (۲۶ ژوئیه) بار دیگر توجه جهانی به یکی از حیاتی‌ترین و آسیب‌پذیرترین اکوسیستم‌های ساحلی معطوف شد؛ زیستبوم‌هایی بی‌نظیر که نقشی بی‌بدیل در حفاظت از تنوع زیستی، کاهش فرسایش ساحل، مقابله با طوفان‌های دریایی و ترسیب کربن دارند.

جنگل‌های مانگرو با توان خارق‌العاده خود در جذب کربن آبی، در خط مقدم مقابله با تغییرات اقلیمی قرار دارند. در ایران، این جنگل‌ها با نام‌های محلی چون «حرّه» و «چندل» در سواحل جنوبی کشور گسترده‌اند و از اهمیت زیست‌محیطی، اقتصادی و فرهنگی فراوانی برخوردارند. دفتر حفاظت از زیستبوم‌ها و سواحل دریایی سازمان حفاظت محیط زیست در جهت صیانت از این زیستگاه‌ها، مطالعات جامعی در خصوص تنوع گونه‌ای و خدمات اکوسیستمی جنگل‌های مانگرو به‌ویژه ظرفیت ترسیب کربن آن‌ها را در دستور کار قرار داده است. همچنین با بهره‌گیری از مشارکت صنایع ساحلی، سالانه بیش از ۵۰۰ هزار نهال حرّا در مناطق مستعد شناسایی شده کاشته می‌شود. براساس تحلیل داده‌های ماهواره‌ای سازمان فضایی ایران، در یک بازه‌ی ۳۰ ساله، افزایشی طبیعی به میزان حدود ۲۲۰۰ هکتار در سطح پوشش مانگروها به ثبت رسیده است. نکته قابل تأمل آنکه این گسترش عمدتاً در مناطق خارج از محدوده پیشین آب دریا رخ داده که می‌تواند نشانه‌ای از بالا آمدن سطح آب‌های ساحلی بر اثر تغییر اقلیم باشد. این پدیده بر اهمیت حفاظت از نوارهای حاشیه‌ای جنگل‌های مانگرو و حریم آن‌ها تأکید می‌کند. زیرا گونه‌های مانگرو برای بقا و انطباق با شرایط جدید، نیاز به فضا برای «حرکت به سمت خشکی» دارند. توسعه‌های ناپایدار در این مناطق می‌تواند این مسیر حیاتی را مسدود کند. جنگل‌های مانگرو ایران به‌ویژه در مناطقی چون «خورخوران» در هرمزگان و «خور بامو» در چابهار از جمله مناطق مهم تبدیل‌شده در کنوانسیون رامسر هستند و تحت پوشش مناطق حفاظت‌شده ملی قرار دارند. مشارکت فعال جوامع محلی در کاشت و نگهداری این نهال‌ها نقش مؤثری در پایداری و توسعه این اکوسیستم‌ها ایفا کرده است. به گزارش روابط عمومی سازمان حفاظت محیط زیست، در روز جهانی مانگرو، یک بار دیگر یادآور می‌شویم که حفاظت از این زیستبوم‌ها، سرمایه‌گذاری برای آینده اقلیم، سواحل و نسل‌های بعدی است.

گزارش تحلیلی از نشست شورای شهر کرج؛

چک‌های برگشتی، وبال گردن شهرداری

خانی نژاد– چک‌های برگشتی شهرداری کرج به عنوان «وبال گردن» محسوب می‌شوند، زیرا این چک‌ها بار مالی سنگین و معوقات قابل توجهی برای شهرداری ایجاد کرده‌اند که مشکلات و چالش‌های جدی برای مدیریت شهری به وجود آورده است.

مصیبتی که در شهرداری کرج به نام چک‌های برگشتی وجود دارد، ناشی از معوقات و مطالبات بدهکارانی است که چک‌های پرداخت‌نشده یا برگشتی به شهرداری را ایجاد کرده‌اند. این موضوع باعث بروز مشکلات مالی برای شهرداری شده است. برای رفع این مشکل، شورای اسلامی شهر کرج طرح‌ها و مصوبات مختلفی را به اجرا گذاشته که شامل ایجاد سیاست‌های تشویقی برای پرداخت بدهی‌ها و بخشودگی خسارت تأخیر تادیه چک‌های برگشتی است.

بر اساس مصوبه اخیر شورای شهر کرج، اگر بدهکاران ظرف مدت مشخصی اصل بدهی و خسارت تأخیر را نقداً پرداخت کنند، مشمول تخفیف‌هایی از ۶۰ درصد تا ۱۰ درصد در بخشودگی خسارت تأخیر خواهند شد. این تخفیف‌ها بسته به زمان پرداخت متفاوت است. همچنین این سیاست تشویقی تا حد زیادی تلاش می‌کند تا بدهکاران را به تسویه بدهی خود ترغیب کند و معوقات موجود را کاهش دهد.

علاوه بر این، شهرداری کرج سامانه‌ای جهت ثبت و مدیریت چک‌های برگشتی ایجاد کرده است که به مدیران مناطق و سازمان‌های تابعه امکان رصد و پیگیری مراحل و اقدامات مربوط به چک‌های برگشتی را می‌دهد. این سامانه برای نظم‌بخشی به فرآیند وصول مطالبات و تسریع در رسیدگی به چک‌های برگشتی عملکرد مثبتی داشته است.

اکنون که شورای شهر و مدیریت شهری کرج خواستار تسریع در وصول چک‌های برگشتی و تعیین تکلیف بدهی‌ها شده‌اند، پیگیری‌های حقوقی برای وصول این مطالبات در حال انجام است.

به طور کلی، مسأله چک‌های برگشتی در شهرداری کرج یک چالش مالی مهم به حساب می‌آید که با سیاست‌های تشویقی و استفاده از سامانه‌های نظارتی در حال مدیریت و کاهش است؛ اما هنوز نیازمند پیگیری و اصلاحات مستمر است تا از فشارهای مالی شهرداری کاسته شده و بدهی‌ها تسویه‌شوند.

چک‌های برگشتی شهرداری کرج تأثیر قابل‌توجهی بر بودجه این شهرداری دارند. بر اساس گزارش‌ها، شهرداری کرج حدود ۳۰۰ میلیارد تومان چک برگشتی در اختیار دارد که این مقدار، بخش قابل‌توجهی از بودجه شهر را در بر می‌گیرد. این معوقات موجب مشکلات مالی و فشار بر روند تأمین مالی شهرداری می‌شوند.

مبلغ هنگفتی که می‌تواند گوشه‌ای از کارهای عمرانی را به نتیجه رسانده و برخی از پروژه‌های نیمه‌تمام را به سرانجام برساند. همان‌گونه که طرح‌های تشویقی موجب راه‌اندازی کارهای مانده بر زمین می‌شود، اگر چک‌های برگشتی شهرداری کرج در زمان مشخص وصول نشوند، تأثیرات منفی قابل‌توجهی بر بودجه شهرداری خواهند داشت.

اولاً، عدم‌وصول به موقع این چک‌ها باعث کاهش نقدینگی و جریان نقدی شهرداری می‌شود که فشار مالی بر بودجه عملیاتی و برنامه‌های توسعه‌ای شهرداری ایجاد می‌کند. از آنجا که این چک‌ها معمولاً جزو مطالبات شهرداری هستند، تأخیر در وصول به معنای کاهش منابع مالی در زمان نیاز است که می‌تواند منجر به محدود شدن اجرای پروژه‌ها و ارائه خدمات شهری شود.

دوماً، چک‌های برگشتی اگر در مهلت قانونی (مثلاً شش ماه برای برگشت زدن چک) وصول نشوند، پیگیری حقوقی و کیفری برای وصول آن‌ها محدود می‌شود و شهرداری ممکن است تنها بتواند از طریق مسیرهای حقوقی طولانی‌مدت اقدام کند که روند وصول را کندتر و پرهزینه‌تر می‌سازد. این امر خود منجر به افزایش معوقات مالی و کاهش کارایی مدیریت بودجه می‌شود.

همچنین اگر چک برگشتی در زمان مقرر وصول نشود، مشکلاتی مانند مسدودشدن حساب‌ها، افزایش هزینه‌های حقوقی، کاهش اعتبار مالی و محدودیت برای استفاده از خدمات بانکی نیز برای صادرکنندگان چک ایجاد می‌شود؛ مسائلی که ممکن است روند وصول را پیچیده‌تر کند. اما در عین حال، از سمت شهرداری به دلیل پیچیدگی‌های حقوقی، وصول سریع را دشوار می‌سازد.

به طور خلاصه، عدم وصول به موقع چک‌های برگشتی موجب کاهش نقدینگی شهرداری، فشار بر بودجه عملیاتی، افزایش مشکلات حقوقی، کندی وصول مطالبات و در نهایت کاهش توان مالی و اجرایی شهرداری خواهد شد.

بر اساس مصوبات شورای اسلامی شهر کرج، سیاست‌های تشویقی جهت تسهیل پرداخت معوقات ناشی از چک‌های برگشتی تا تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۰۱ تصویب شده است که شامل بخشودگی تا ۶۰ درصد خسارت تأخیر تادیه برای مودیانی است که اصل بدهی را پرداخت کنند. هدف این سیاست‌ها ایجاد انگیزه برای بدهکاران در پرداخت بدهی‌ها و رفع تعهدات مالی شهرداری است.

برای مدیریت بهتر چک‌های برگشتی، سامانه‌هایی مانند «بارای» و «تیلو» طراحی و اجرا شده‌اند که ثبت، پیگیری و رصد دقیق وضعیت چک‌های برگشتی در مناطق و سازمان‌های تابعه شهرداری را ممکن می‌سازند. این سامانه‌ها امکان گزارش‌گیری، پیگیری اقدامات حقوقی و ارسال هشدار جهت عدم اقدام به موقع را فراهم کرده‌اند و به مدیران مناطق و سازمان‌ها دسترسی مستقیم داده‌اند تا بتوانند بر روند وصول معوقات نظارت داشته باشند.

در سطح مناطق مختلف شهرداری کرج نیز، با پیگیری‌های حقوقی، موفقیت‌هایی در وصول بخشی از این مطالبات حاصل شده است؛ برای مثال، منطقه ۵ شهرداری در شش‌ماهه دوم سال ۱۴۰۱ حدود ۷۵ درصد از مطالبات ناشی از چک‌های برگشتی را وصول کرده است.

معاون مالی و اداری شهرداری کرج نیز اعلام کرده است که با وجود برخی چک‌های پاس‌نشده که رقمی بین ۷۰ تا ۸۰ میلیارد تومان تخمین زده می‌شود، به طور کلی تسویه و مدیریت چک‌های برگشتی در حال پیگیری و حل‌وفصل است. همچنین در گزارش‌ها به رقم قابل‌توجه چک‌های برگشتی اشاره شده که تا حدود ۳۰۰ میلیارد تومان اعلام شده است.

مسئله چک‌های برگشتی برای شهرداری کرج «وبال گردن» مدیریت شهری است؛ به این معنا که این موضوع بار مالی و چالش‌های جدی برای شهرداری ایجاد کرده و به طور جدی در دستور کار معاونت مالی و حقوقی جهت حفظ سلامت مالی و کاری و پیشبرد روند وصول درآمدها قرار گرفته است. همچنین لیست چک‌های برگشتی و بدهکاران بزرگ شهرداری برای ممیزی به شورای شهر ارائه شده است تا شفافیت مالی و ساماندهی وضعیت این بدهی‌ها بهتر صورت گیرد.

تاکنون اقداماتی مانند پیشنهاد شهردار کرج برای تهاتر چک‌های برگشتی با پیمانکاران و واگذاری این چک‌ها برای نقد کردن، که می‌تواند به تسهیل وصول کمک کند، انجام شده است. همچنین برنامه‌ریزی برای تکمیل پرونده‌های صنوف و اخذ عوارض به منظور افزایش درآمدهای شهرداری نیز مطرح بوده است.

مصوبات و درخواست‌های شورای شهر برای تسریع در وصول چک‌های برگشتی با همکاری دستگاه‌های نظارتی و قضایی و ارائه گزارش‌های ماهانه از عملکرد وصول چک‌ها به شورا انجام شده است. بنابراین، این راهکارها ترکیبی از سیاست‌های تشویقی مالی، بهره‌گیری از فناوری اطلاعات برای پیگیری دقیق، نظارت و هماهنگی مالی و همکاری با نهادهای ذی‌ربط برای وصول مطالبات است که شهرداری کرج در جهت کاهش بحران معوقات و چک‌های برگشتی به کار گرفته است.

روز سه‌شنبه گذشته، پس از پایان دویست و سیزدهمین جلسه علنی شورای شهر کرج، علی قاسم‌پور، سخنگوی شورای اسلامی شهر کرج، در جمع خبرنگاران تأکید کرد که شهرداری باید در مقابل ابر بدهکاران شفافیت بیشتری به خرج دهد و از اعطای امتیازات ویژه به این گروه پرهیز کند. اقدامات اصلاحی همچون انتشار لیست اسامی بدهکاران و الزام آنان به تسویه‌حساب، از پیشنهادات شورا در جلسه هفته گذشته بود.

جواد چیردار نیز گفت که لیست چک‌های برگشتی و ابر بدهکاران شهرداری باید برای ممیزی به شورا ارائه شوند.

رئیس کمیسیون نظارت و حقوقی شورای اسلامی شهر کرج از لایحه شهرداری نیز انتقاد کرد و گفت لایحه شهرداری برای تخفیف چک‌های برگشتی و امکان برخورداری ابر بدهکاران از مصوبات تشویقی شورا، خطای فاحش و جفای آشکار به حقوق بیت‌المال است.

چیردار خطاب به شهردار کرج گفت: چرا ابر بدهکاران به شهرداری و بیت‌المال، به‌طور مکرر و مستمر، از شهرداری پروانه ساختمانی و دستور نقشه اخذ می‌کنند، در حالی که بدهی چک‌های برگشتی و تعهدات مالی ساخت‌وسازهای سال‌های متمادی و قبلی تسویه نشده‌اند؟ چرا بیشترین برخورداری از اولویح ارسالی شهرداری و مصوبات شورا در خصوص تشویق و تخفیف در ساخت‌وساز، به‌جای اینکه در خدمت گروه هدف، کم‌برخوردار، مالکین خُرد، شهروندان عادی یا سازندگان خوش‌حساب باشد، مورد بهره‌مندی سازندگان خاص، کلان و ابر بدهکار قرار گرفته است؟

حساسیت شورای ششم شهر کرج در مجموع با هدف افزایش همدلی با شهروندان، شفافیت در وصول مطالبات، جلوگیری از سوءاستفاده ابر بدهکاران از مزایای شهرداری و حمایت از بخش‌های آسیب‌دیده و خوش‌حساب بوده است. تقریباً تمامی اعضا بر تعادل میان حمایت از اقشار آسیب‌پذیر و برخورد قاطع با بدهکاران کلان تأکید دارند و از لزوم شفافیت و اطلاع‌رسانی به عموم مردم درباره بدهکاران خاص سخن می‌گویند.

اما پرسش این است: دست‌های پنهان چه کسانی در این چک‌ها نقش دارند که اسامی آنان اعلام نمی‌شود؟